

Peddelpraat

MET ELKAAR, NIET TEGEN ELKAAR.

Kanoblad voor Toervaarders no. 7, augustus 1976.

Redaktieadres: W. Barendszlaan 1, Maarssen (03465-3090)
E. van Rossum, gironr. 36.29.283.

Een herinnering aan *PEDDELTOER-5*

De tocht op de Linge tussen Geldermalsen en Leerdam.

Uitvoerige beschrijving in Peddelpraat no. 6.

Datum: zaterdag 14 augustus.

Vertrek: 10 uur.

Vertrekpunt: In dorpje Tricht bij de spoorwegovergang naast
café "Het oude Veerhuis".

In dit nummer vindt u uitgebreide informatie over de IJsseltocht, waar u naar verkiezing één of twee dagen aan mee kunt doen. In het najaar denken we nog enige gezamenlijke tochten te maken. In de winter willen we een of meer bijeenkomsten houden met films of dia's. Welke lezers willen ons van hun tochten laten meegenieten?

Hierachter vindt u een verslagje van de weekend-tocht naar Ameland. Lezers die zich alsnog willen opgeven voor de kustvaart, kunnen dit bij het redaktieadres doen. Zij krijgen dan bericht van eventuele activiteiten.

Zoals u ziet is er nauwelijks kwestie van een winterslaap. Het is dan ook nog best de moeite waard om dit jaar abonnee te worden, voor gereduceerd tarief. Probeer dus nog toervaarders als lezers te werven.

Redaktie.

PEDDELTOER - 6

De GELDERSE IJSSEL.

Zaterdag 28 en zondag 29 augustus a.s.

We hebben de volgende peddelmogelijkheden voor u.

A. Een twee dagen toer:

1e dag: zaterdag van Zutphen jachthaven naar een camping te Welsum.

2e dag: zondag van de camping te Welsum naar Zwolle of verder.

B. U vaart alleen de 1e dag mee.

C. U vaart vanaf de camping de 2e dag met ons mee.

Wat is de Gelderse IJssel ?

Een mooie, kronkelende rivier met een stroomsnelheid in 't begin van 4 à 5 km, stroomafwaarts iets minder. De IJssel is niet zo'n brede rivier, ongeveer 125 m breed. Er is scheepvaart, zowel beroeps als plezier, maar in het weekeinde belangrijk minder beroepsvaart.

Een spatzeil hebben we dus wel nodig.

Voor diegenen onder ons, die nog geen stromend water hebben gevaren is dit een unieke kans om samen met anderen deze ervaring te beleven.

U kunt op deze dagen ook korter varen, door op aangeduide plaatsen af te haken en met openbaar vervoer terug naar het beginpunt om de auto op te halen.

Nadere omschrijving van de punten A, B, en C.

A. We komen op vrijdagmiddag of avond, of op zaterdagmorgen vroeg op de camping "de Engel" bij café-restaurant "de Engel" te Welsum. De camping ligt vlak bij de molen. Welsum ligt tegenover Olst. Er is een autoveer over de IJssel tussen beide plaatsen. Van de Veluwe komend kan men ook over Epe naar Welsum rijden.

Zaterdag: 10 uur vertrek van de auto's met kano's naar Zutphen, naar de jachthaven (Vispoorthaven), waar tevens de W.S.V. Gelre zijn clubhuis heeft. Vanuit de jachthaven starten we stroomafwaarts richting Deventer.

1e etappe Zutphen-Gorssel 10½ km.

Eerste rustpunt Gorssel veer (café-restaurant de Houtwal). Wie afhaakt kan hier de veerweg aflopen naar de Rijkssstraatweg en hier de bus nemen naar Zutphen station (lijn 2).

2e etappe Gorssel-Deventer voetveer 6 km.

Tweede rustpunt Deventer voetveer bij het IJssel hotel. (Totaal afstand $16\frac{1}{2}$ km). Wie hier afhaakt vaart met het voetveer naar de overkant en loopt naar het station in Deventer.

3e etappe Deventer-Camping de Engel 11 km.

Totaal eerste dag 28 km. Met de trein vanuit Olst terug naar Zutphen om de auto's te halen.

Zondag: start vanaf de camping om 9.30 uur.

1e etappe Welsum-Wijhe veer 9 km.

Hier afhaakgelegenheid. Openbaar vervoer, trein of bus richting Olst.

2e etappe Wijhe veer-Zwolle 14 km. (grote sluis, Zuid Willemsvaart).

Vanaf dit eventuele eindpunt met de bus naar het station Zwolle.

Totaal afstand tot Zwolle 23 km.

Voor de doorzetters.

3e etappe Zwolle-voetveer Zalk $5\frac{1}{2}$ km.

Hier is men dicht bij de straatweg en de bushalte (lijn 41) richting Zwolle.

4e etappe Zalk voetveer-Kampen brug 10 km.

Hier vlak bij de brug aan de rechter oever het station van Kampen.

B. We verwachten u dan om 10.30 uur in Zutphen. Langs de zuidelijke IJsselkade rijdend komt u vanzelf bij het haventje van de watersportvereniging (Vispoorthaven). Verdere beschrijving zie onder A. (zaterdag).

C. U wordt 9 uur op de camping verwacht te Welsum. Zie verder onder A op zondag.

D. van Beek.

onze eerste WADDENTOCHT

Op zaterdag 26 juni verzamelden 12 wadvaarders zich op de veer-dam bij Holwerd. Het weer was zonnig met zwakke wind. We voeren met de ebstroom naar het westen tussen droogvallende banken. Bij het begin van het Molengat haalden we de boten op de plaat en zwommen, aten en zonden wat. Daarna ging het met de langzaam door-

komende vloed n.o.-waarts langs Ballum naar de veersteiger bij Nes, waar we de boten achter konden laten (Een deelnemer, die zondag bij Heerhugowaard wilde varen, was al eerder naar Nes vertrokken en langs de korte route van de veerboten teruggegaan naar Holwerd).

In het dorp aten en sliepen we in de kampeerboerderij van Smid, die geen bezwaar had om ons groepje tegelijk met anderen onder te brengen.

Zondagochtend maakten we nog een wandeling, waarna we ons met bagage terug lieten rijden naar de boten. Het water stond nu veel hoger zodat we óp de veersteiger konden instappen. Het ging nu in oostelijke richting, door een niet betonde geul naar een gat in de oude dam, die Ameland in de vorige eeuw met de vaste wal moest verbinden, maar die niet lang stand hield. Hier gingen we wachten tot het wad liefde droog te vallen, drijvend in de wijde ruimte van lucht en water, met enkele vogels om ons heen.

Voor veel verstedelijkte mensen, voor wie het wad nieuw is, moet dit een heel aparte ervaring zijn; "een dag die je nooit vergeet" noemde een deelnemer het. Weliswaar waren Buren op Ameland en het gebouw op de veerdam bij Holwerd goed te zien, maar door de warmte wat onsch. en ook niet direkt bereikbaar, wat de eenzaamheid van ons groepje mogelijk nog accentueerde.

Wel, we hebben nog uren op het wad ge-, ja wat eigenlijk ? gewacht, pootje gebaad, gegeten, gezwommen, gezond, maar vooral die rust en eenzaamheid op ons laten inwerken.

Later op de middag zochten we met de eb het veerbotengat weer op. Wie af wou steken om gauw achter de veerboot aan te gaan kwam bedrogen uit: de bank versperde hem de weg. In de betonde geulen liep ook nog eb, zodat je het best even naar de geul kon varen, waar minder stroom stond. Het was daar wel uitkijken voor de kruller, die de hekgolf van de veerboten op het ondiepe maakte, vooral omdat sommigen met het rustige weer zonder spatzeiltje voeren.

We waren al vrij dicht bij Holwerd toen er doorgegeven werd "Er is er een om". We konden de vraag: "wat doe je als er een om gaat op open water?" nu is de praktijk beantwoorden. Degeen die er het eerst bij was had geen ervaring van "eerste hulp". Anderen gaven hem aanwijzingen en met hulp van de zwemmer had hij de boot gauw leeg gewipt (door hem dwars over zijn voordek te trekken) en naast zich in het water gebracht. Tussen twee anderen kon de zwemmer toen weer gauw in zijn boot klimmen en binnen een paar minuten voer hij weer mee. Op ruwer water zou het leeg maken en vooral het leeg houden moeilijker zijn geweest. De betrokkene voer in een vrij smalle boot die hij nog niet zo lang had en had vermoedelijk weinig ervaring in het ontmoeten van beroepsvaart. Wel had hij in Schotland op een kanocursus reddingstechnieken geleerd en geoefend, en ook had zijn boot een achteronder, dat met doek dichtgemaakt was, zodat er geen water in kon, wat het leegmaken vast vergemakkelijkte. Mij lijken deze smalle "Harderwijkers" (± 53 cm) nog steeds niet erg geschikt voor open water, waar je al gauw wat lang in de boot zit, maar ik heb er nauwelijks ervaring mee. In elk geval zal het goed zijn om meer "eerste hulp" oefeningen te houden, en laten we dan op woeliger water hopen.

Toen we omstreeks laag water bij de veerdam aankwamen, was het nog een hele toer om ons zelf, elkaar en de boten op de kant te krijgen. We waren die dag meer dan 7 uur samen op het wad geweest en hadden het in zijn stille stemming leren kennen. Het smaakte naar meer: ik besloot dan ook in het noorden te blijven en andere routes te verkennen. Maar daarover misschien een andere keer.

Ed van Rossum.

WINTERTIJD ook PEDDELTIJD!

Wat hierboven staat is natuurlijk mosterd na de maaltijd (Het artikel werd in het voorjaar geschreven, red.). Laten we aannemen dat u dat denkt, wel dat treft dan, want dan bent u vast geïnteresseerd hoe u de volgende winter kunt door varen. Bovendien zult u deze zomer dan nog alle tijd nodig hebben om u te oriënteren en uw ideeën te laten rijpen. Mijn verhaaltje, hoewel wat kort (opdracht redactie) en wat droog (geen smeuge pen), moge bijdragen tot meer winterse peddelvreugde.

Hoewel de duiksport niet verwant is aan de onze, is hij tenminste even nat. Dat het "sport" kon worden is voor een groot deel te danken aan de duikkleding "Neopreen".

Men trekt als het ware geen duikpak meer aan, maar een tweede huid. Deze is gemaakt van synthetische rubber, is poreus en isolerend. Het materiaal is redelijk bestand tegen oliën, de meeste chemicaliën en zonlicht, het is isolerend door de miljoenen celletjes in het rubber, die tijdens de fabricage gescheurd worden, waarom men spreekt van "open neopreen".

N.B.: zijn de cellen niet gescheurd, dan spreekt men van gesloten neopreen, gesloten cellen of gesloten systeem. Houdt u deze begrippen a.u.b. goed uit elkaar. De stof is elastisch, hij rekt 3 à 5x zijn eigen lengte, maar de rek wordt beperkt door de aanwezige stofopdruk, meestal nylon badstof aan de binnenkant. Is de buitenkant ook voorzien van een stofopdruk van nylon, dan spreekt men van Double Lined Nylon (D.L.). Dit weefsel beperkt de rek nog meer dan de badstof aan de binnenkant.

De aantrekkelijke mogelijkheid om een tweede, beschermende huid aan te trekken is dankbaar overgenomen door zeilers, surfers, waterskieërs, roeiers en peddelaars, dus de natte bovenwatersporters. Aan hun pakken ("natwaterpakken" is een ingeburgerde naam voor open neopreen) hoeven minder hoge eisen gesteld te worden dan aan duikpakken, zij het soms andere. Men kan b.v. met goedkope rubbersoorten volstaan.

Zeilers en ook peddelaars hebben een goede "glyding" op de boot nodig en prefereren daarom meestal een D.L.pak, dat daar ook beter tegen kan. Omdat ze toch niet lang in het water blijven is een 3mm pak vaak voldoende (duikers gebruiken 5 of 7 mm), mits het in D.L.-uitvoering is.

Opmerking: een 3mm D.L.pak is bij normaal gebruik vrijwel niet kapot te krijgen en overigens zeer gemakkelijk te repareren. Een redelijk glijden krijgt men ook met een enkelgevoerd pak met wafel-opdruk (grof = turtle skin of Hai Haut, fijn = shark skin, geen opdruk = skin). Door de wafeldruk is de neopreen mechanisch sterker, maar minder elastisch. Leverbaar zijn 5 of 3mm D.L. pakken met enkel gevoerde 3 mm skin mouwen.

Let wel: alleen een pak, dat met heel veel moeite aan en uit te trekken is, dat past, want elke liter water die tussen u en het pak klotst moet opgewarmd worden.

Peddelaars zijn, in tegenstelling tot duikers, vaak alleen, dus hulp bij het kleden is er meestal niet bij. Een beetje ruimte in de schouderpartij is voor ons trouwens wel gemakkelijk, dus het hoeft niet zó nauw, en hoe meer ritsen, des te beter om te voorkomen dat u het pak vanwege het gedoe laat hangen.

Waarom nu al deze toestanden met moeilijke kleding, zullen sommigen misschien denken. Dat lijkt mij een vrij normale gedachte, omdat wij niet gewend zijn, zij het zeer goed gekleed, bij een watertemperatuur van 6 á 7° C te water te gaan. Brrr !!! Eind maart was het zeewater b.v. 5° C.

Men heeft het voor ons uitgeprobeerd (in de loop der eeuwen). Na ca 5 minuten lijdt men aan algehele spierverstijving en na ca 15 minuten is men veelal buiten westen.

O.K. dan, als het toch moet, wat dragen we dan ? Eerste en belangrijkste eis is bescherming van de levensfuncties, waarbij ook het hoofd hoort, maar dat houden we met een reddingsvest wel boven water.

U zou kunnen beginnen met een mouwloos jack van 3mm D.L. met rits, voorzien van een flap aan het achterpand, die u via uw kruis vastmaakt aan het buikpand. Vrees voor het inzitten van de randen van deze flap bleek mij ongegrond.

Bij grotere koude kunt u nog een neopreen onderhemd nemen (rits in laten maken). U kunt nu geleidelijk uitbreiden met een nylon short en/of pantalon, sokken of schoentjes, bolero om armen en schouders warm te houden.

Voor kenteroefeningen nog een neopreen kap, eventueel met bijpassende bril. Zelf gebruik ik neopreen handschoenen, niet zo handig, wel verstandig (warm bedoel ik).

Is dit alles niet erg warm, of koud ? Ja en nee. Persoonlijk raad ik u aan om uw kleding eerst nat te maken, z.m. onder een lauwe douche. Door de verdamping zult u nu niet te warm worden. Zonodig regelmatig nat houden. Waait het behoorlijk en fris, dan zult u winddichte kleding over uw pak moeten dragen, anders is het erg koud ! Draagt u uw pak liever droog dan zult u het bij koud weer niet gauw te warm krijgen. Wel onderkleding dragen voor de transpiratie. Is het warmer, dan moet u wel uitkijken voor een zonnestek, dat kan heus zonder zon! (eigenlijk bevangen door de warmte). De kans bestaat b.v. op een warme voorjaarsmiddag op een ijswater-

rivier (neopreen pak) zonder wind. Bovendien is de overgang voor het oververhitte lichaam naar het ijskoude water wel erg groot, denk om uw hart !

Men raadt dringend af om alleen een pantalon te dragen. Het drijfvermogen op de verkeerde plaats kan geen reddingsvest compenseren, laat staan een zwemvest.

Vaak wordt met veel plezier een "long-john" (mouwloze overall) gedragen, of een complete overall. Beide zijn voor wedstrijdvaarders te leveren met verlengd rugpand. Steeds is met het voorgaande het "open neopreen" bedoeld. Gesloten neopreen, massief rubber is misschien wel geschikt voor zeilers, waterskieërs, surfers, en ook peddelaars mits het koud is en men de inspanning op een laag pitje houdt. Met deze pakken kun je rustig in het water vallen zonder nat te worden. Men draagt er wel wollen ondergoed onder om transpiratie en kou op te vangen. Valt men nu in het water, dan kan dat zeer gevaarlijk worden door de grote hoeveelheid lucht in de onderkleding, die zich naar rug en/of benen kan verplaatsen en niet weg kan.

Maar zo'n pak biedt misschien wel de enige mogelijkheid om met vorst te varen (mits men niet alleen is), want dat lijkt me met open neopreen onmogelijk (d.w.z. veilig te water raken).

Kritiek, ervaring en literatuurverwijzingen worden graag verwacht ter verrijking van onze peddelsport.

Hepke Braam
Mozartstraat 6, Zutphen.

nunc deder - (S)

De Reeuwijkse plassen.

Via de beschreven doorgangen is de rondt. art ongeveer 11 km. Door de verschillende plassen geheel zelfstandig te verkennen, kunnen we uiteraard meer kilometers maken.

Aanrijroute: Op de autosnelweg Utrecht-Gouda, de afslag Reeuwijk nemen. In het dorp bij het 2e stoplicht links af. Direkt over de brug weer rechts af richting hotel-restaurant Elfhoeven. Aan het einde van deze weg, vlak voor het fietspad parkeren.

Beschrijving van de doorgangen.

Tien meter het fietspad op lopen geeft u links een goede plaats om de kano te water te laten. Ook kunt u rechts van de weg te water. U vaart dan 100 m langs het fietspad en dan onder de brug door de plas op.

Deze plas heet de ELFHOEVENplas. De plas, die links van Elfhoeven ligt heet 's GRAVENBROEK. De doorgang vinden we door langs cafe-restaurant Elfhoven (jachthaven) te varen de linker oever houden. Einde van de huisjesrij en net voor de openbare picknickplaats (grasstrook met vuilnisbakken) is de doorgang.

In de 's GRAVENBROEKplas gekomen gaan we rechts af en varen langs de rechter oever geheel naar het einde van de plas (richting wit huis met rieten dak). Hier in de rechter hoek een doorgang naar GROOT VOGELENZANG.

Onder de brug door en een stukje sloot afvaren, tot we links een opening hebben. In de plas GROOT VOGELENZANG gekomen schuin links oversteken, voor de grote bomenpartij naar links, richting wit huis, daar vaart u de doorgang in en in de sloot rechts af.

Twee kleine bruggetjes en een ophaalbrug onder door. Hierna kunt u 2 richtingen op. Rechts een plasje verboden voor motorboten. Dit is KLEIN VOGELENZANG (kunt u rondvaren). Links onder het ophaalbruggetje door komen we in de plas RAVENSBERG. Hier kunt u ook alleen maar rondvaren. Als we terugkomen weer onder de ophaalbruggen door en een klein bruggetje, dan 1e doorgang links nemen (met bord "verboden te vissen"). Rechttuit het plasje over (GROOT VOGELENZANG) in de richting van een stenen huis, de linker oever aanhouden dus. Achter het stenen huis een ophaalbrug. Rechts om het stenen huis heen varende deze ophaalbrug onder door.

Daarna links aanhouden, de sloot volgen en de 1e doorgang rechts nemen. U bent dan in de plas 'S GRAVENKOOP.

Rechtdoor, langs de rechter oever dus, vinden we rechts weer een doorgang met ophaalbrug naar de volgende plassen.

De plas 's GRAVENKOOP heeft aan de overzijde bij de bomenrij en rietkragen, nog wat doorgangen tussen het riet, waar nog mooie natuurrijke watertjes liggen.

Gaan we onder de ophaalbrug door, dan rechtsaf en direkt weer links in de volgende plas genaamd NIEUWENBROEK, LANGROGGENBROEK en KALVERBROEK.

Het is één grote plas met maar één doorgang naar de volgende plas genaamd VRIJHOEF.

Nu de doorgang: In de plas aangekomen, schuin rechts, dus diagonaal oversteken, langs eilandje met rietopbouw of wel bij goed zicht richting flatgebouw (richting Gouda). Aanvarend in de richting flatgebouw komt u vanzelf door de doorgang in de VRIJHOEFplas. Vanaf deze doorgang richting wit hek (rechts van 2 witte huisjes) aan de overkant. Bij het witte hek is op de hoek een camping "Groot Wil-lens". Vervolgend vanaf het witte hek kunt u direkt rechts en direkt weer linksaf gaan door de plas KLEIN ELFHOEVEN.

U vaart dan evenwijdig met het weggetje aan uw linkerhand. U kunt vanaf het witte hek ook rechtdoor varen de sloot door naar de eerstvolgende ophaalbrug. Vaart u over de plas, dan bijna aan het einde een doorgang naar de sloot nemen (bij een witte bungalow). Op de hoek rechts voorbij de brug een uitspanning, genaamd 't Vaan-tje.

Doorvarend in de sloot direkt rechts na een roeibootverhuurderij een doorgang nemen naar de laatste plas, tevens onze eerste plas ELFHOEVEN. Schuin links aan de overzijde (dus linkse diagonaal) is ons beginpunt met de witte gebouwen van café-restaurant en jachthaven Elfhoeven.

D.van Beek.

DE LINGE tussen GELDERMALSEN EN LE RDAM.

De Linge tussen Geldermalsen en Leerdam is landschappelijk een fraai vaarwater. Vooral in de bloesemtijd erg aantrekkelijk.

Een echte tocht dus voor natuurliefhebbers.

De stroomsnelheid is 's zomers gewoonlijk vrijwel nihil, na zware regenval max. 2 km per uur.

Om eenvoudig met de trein het beginpunt weer te bereiken, beginnen we de tocht in het dorpje Tricht, enkele kilometers van Geldermalsen.

Aanrijroute en beginpunt:

Van de richting Geldermalsen komend, stopt u in Tricht juist vóór de spoorwegovergang. Hier is links het beginpunt bij café 't Oude Veerhuis" (eigenaar J.C.Pronk). De kano's kunnen hier rechts van het café via een grasberm naar de waterkant. De eigenaar heeft hiervoor zijn toestemming gegeven. De auto kan geparkeerd worden net over de spoorwegovergang rechts op een parkeerplaats.

Eindpunt in Leerdam:

Even vóór de brug over de Linge bij een laad en losplaats aan de rechter oever, waar een klein zandstrandje een ideale gelegenheid biedt om uit te stappen.

De richting naar het station.

U loopt de wal op en naar rechts het dorp in via de Kerkstraat. Direct na de kerk linksaf de Fonteinstraat in. Als maar recht door tot we vlak bij het station aankomen. Duur ongeveer 10 minuten. Elke 3 minuten voor het hele uur vertrekken de treinen richting Geldermalsen. Uit het station komend gaan we direkt links een weg in, die evenwijdig aan de spoorbaan loopt tot we bij de spoorbrug over de Linge komen. Over de brug is een voetpad, wat ons bij het beginpunt brengt in Tricht.

D. van Beck.

Van de Amstel naar het Snekermeer

Jan van Wilsum wilde in weekendetappes naar Eernewoude varen. Als proef voor onszelf en elkaar voeren ^{we} van Edam naar Enkhuizen met een siesta op de dijk bij Wijdenes. De wind, schuin tegen, veroorzaakte een ongemakkelijk zeetje uit het Hoornse Hop. Voorbij Wijdenes werd het beter. Op zaterdag 17 juli sloten Hanny en Adriaan zich bij ons aan. We gingen om half acht "zee" in, koers Laaxum, tussen de Friese kliffen. Geleidelijk aan kwamen bossen, boomgroepen en kerktorentjes in zicht. Dit is een van de wat abstracte genoegens van zo'n oversteek, het boven de kim brengen van nieuw land, heel letterlijk op eigen kracht.

Ongeveer halfweg liepen we een drijfbaken van de Creil aan, we lagen dus goed op koers, een andere reden toe voldoening.

De wind, schuin tegen, wakkerde wat aan, Hanny en Adriaan in hun Eski's liepen weg van ons in onze kortere boten. Later voegde Hanny zich weer bij ons. Ze kende de kust niet en had geen kompas. Adriaan voer op een noordelijker koers en was alleen nog af en toe op een golftop te zien.

Over het Vrouwezand (waar we soms met de peddel de bodem konden bereiken), kwamen we bij Laaxum. Op het strandje buiten de haven-dam hielden we een uurtje rust. Adriaan kwam in die tijd uit het westen opdagen.

's Middags voeren we langs het Mirnser klif met z'n bos, jammer genoeg in een wat kille regen. Verderop droegen we de boten over de zeedijk naar de Sefonstervaart, die ons naar Rijs bracht, waar de bakker vlak bij de brug bezocht werd. Na nog een paar keer overdragen (het was inmiddels weer droog geworden) bereikten we de Luts, die we dwars door het bos uitvoeren tot een camping in Balk.

Het was een bijzonder genoeg op één dag het IJsselmeer over te steken en door het Gaasterlandse bos te varen, maar we zijn wel $8\frac{1}{2}$ uur in touw geweest, waarvan het uur overdragen niet het lichtste was. Maar de dag was nog niet om.

Na snel de tentjes opgezet te hebben gingen we per taxi en veerboot terug naar Enkhuizen, vanwaar we de auto's over de afsluitdijk naar de camping brachten.

Van het Balkster nachtleven hebben we daarna niet veel gemerkt !

Op zondag zijn we niet vroeg. Na een auto vooruit gebracht te hebben varen we 's middags via de Langweerder Wielen naar Groengarijp aan de zuidelijke uitlopers van het Snekermeer. Jan en ik zijn nu in drie vaardagen van Edam naar het Snekermeer gevaren, geen bijzondere afstanden, toch een stuk "dat duidelijk op de kaart te zien is".

Voor dergelijke oversteken moet je wél het betrokken water goed kennen, met kompas en kaart vertrouwd zijn en een goede uitrustig hebben.

Ed van Rossum.